

Destinatar:

Expeditor: Gergely Endre

Scoala de provenienta: Liceul Teologic 26.03.2026.,
Romano Catolică "Segítő Mária"

Localitatea: Miercurea-Ciuc

Clasa: XII.A

Profesor îndrumător: Barabás Andrea-Zsófia

Data:

Miercurea-Ciuc

Stimate domnule Kelemen Hunor,

Mă numesc Gergely Endre, am 19 ani și sunt din Trumoaș și în prezent sunt elev în clasa a XII-a la Liceul Teologic Romano-Catolic "Segítő Mária" din Miercurea Ciuc. Vă scriu această scrisoare nu doar ca parte a unei provocări de lectură, ci și dintr-un motiv personal: în ultima perioadă am început să privesc tot mai serios spre o posibilă carieră în politică.

Acum aproximativ două luni am avut ocazia să ajung la București și să vizitez Parlamentul. A fost o experiență care m-a impresionat foarte mult. Pentru prima dată am simțit cu adevărat ce înseamnă locul unde se iau decizii importante pentru o țară.

Atmosfera, clădirea, ideea în sine - toate m-au făcut să mă gândesc că poate, într-o zi, aș vrea și eu să fac parte din acest sistem.

În acest context am citit romanul „Un veac

de singurătate” de Gabriel Garcia Marquez, iar experiența a fost una total diferită față de orice altă carte citită până acum. La început m-a derutat - prea multe nume, prea multe întâmplări ciudate. Dar pe măsură ce am avansat, am început să înțeleg logica acelei lumi.

Realismul magic mi s-a părut fascinant. În Macondo, lucrurile imposibile devin normale, iar realitatea pare mai profundă decât în viața de zi cu zi. Și aici mi-a venit imediat în minte literatura lui Tamási Áron. Știu că el există acea atmosferă aparte unde tradițiile, credințele și elementele fantastice se împletesc natural cu realitatea satului secuiesc. Citind Marquez, am avut de multe ori senzația că nu sunt chiar atât de departe de lumea noastră.

Ceea ce m-a impresionat cel mai mult a fost ideea de ciclicitate și de izolare. Familia Buendia pare condamnată să repete aceleași greșeli, iar singurătatea devine aproape o moștenire. Asta m-a făcut să mă gândesc și la Societate, nu doar la individ. Dacă nu învățăm din trecut, riscăm să repetăm aceleași lucruri - iar aici cred că literatura și politica se întâlnesc.

Pentru mine, această carte nu a fost doar o poveste, ci o lecție: Realitatea nu este niciodată simplă și liniară. Există întotdeauna mai multe straturi - la fel ca în viața publică. Ca tânăr interesat de politică, cred că este important să înțeleg nu doar „ce se vede”, ci și ceea ce se află

În spațiul mentalității, tradiții, emoții colective.

Dacă ar trebui să spun ce am învățat din această lectură, aș spune așa: un lider bun trebuie să înțeleagă oamenii în toată complexitatea lor, nu doar prin reguli și cifre. Exact cum în realismul magic nu poți separa complet realul de imaginar, nici în societate nu poți separa complet rațiunea de trăirile oamenilor.

Vă scriu aceste rânduri și ca unui om care a reușit să îmbine cultura cu politica. Pentru mine, acest lucru este o dovadă că cele două nu se exclud, ci dimpotrivă, se pot completa.

Vă mulțumesc pentru timpul acordat și sper că, într-o zi, să pot și eu contribui - chiar și într-o mică măsură - la comunitatea din care provin.

Cu respect,

Gergely

Endre